

Třetí kapitola

„Poběž, Katko!“ zlobil se Adam. „Vlečeš se jako šnek. Přijdeme pozdě.“

Katka pospíchala za bratrem.

Byla dost velká, aby mohla chodit do školy sama, přesto každý den kráčeli spolu. Ani se moc nebavili, protože Adam pořád poslouchal svoje oblíbené písničky. Katce to nevadilo. Společný

odchod do školy považovala za příjemný způsob, jak začít nový den.

Když přibíhali na školní dvůr, už zvonilo.

„Zatím, možná se ti vrátím!“ loučil se s ní Adam.

„Čauky mňauky,“ zakřenila se na něho Katka. Viděla, jak se její třída řadí před budovou, ale místo aby chvátala ke svým spolužákům, hnala se za Májou.

Katka a Mája navštěvovaly čtvrtou třídu, ale každá jinou. Pro letošek je rozdělili a ony si na to špatně zvykaly.

Alespoň se snažily před začátkem vyučování pozdravit a říct si nějaký vtip.

Mája se na Katku povzbudivě usmívala.

„Vtip dne,“ oznámila zadýchaná Katka. „Co řekne kočka praseti?“

Mája se zamyslela. „To bude zase nějaký chyták.“ Její třída se dala do pohybu. „Ach, Katko,

nikdy mi nedáš dost času na přemýšlení,“ stěžovala si.

„Času si vezmi, kolik potřebuješ! Uvidíme se o velké přestávce,“ chechtala se Katka.

„Kdepak! Tohle mi děláš vždycky. Prozrad' mi to hned!“ dožadovala se Mája odpovědi. Ale její třída už pochodovala pryč. „Ach, Katko, ty jsi hrozná!“ Mája se uraženě otočila a následovala svoje spolužáky. Přesto zvedla ruku a zamávala Katce na pozdrav, aby kamarádka viděla, že jenom žertuje.

Katka pospíchala na konec vlastní řady. Škola začala jen před několika týdny, ale navzdory tomu Katka věděla, že tenhle rok bude dlouhý. Paní učitelku měla sice ráda, jenže se jí stýskalo po Máje. Snažila se nebýt smutná, ale bez nejlepší kamarádky to už ve třídě nebylo ono.

Dnes ji však čekalo překvapení.

Paní učitelka předstoupila před třídu, aby jim představila novou spolužačku. Jenže... Hubená

holka se mračila a paže tiskla k bokům. Měla dlouhé ryšavé vlasy spletené do copů a na sobě šaty s natištěnými červenými květy. Čouhala z nich kolena přelepená náplastí.

„Sedněte si všichni na koberec, prosím,“ vyžvala je paní učitelka.

Sklonila se, aby něco pošeptala zrzce do ucha, jenže ta dál zírala přímo před sebe.

Potom paní učitelka vyslovila nahlas to, co už si každý stačil domyslet: „Budeme mít ve třídě novou žákyni. Jmenuje se Gabriela.“

Holka zvedla hlavu. Měla krásné světle hnědé oči, avšak její obličej byl jako vytesaný z kamene. Na každého se podívala. Katka by se nedivila, kdyby měla z nových spolužáků strach, ovšem Gabriela vůbec nevypadala vyděšeně. Spíš umí-
něně.

Magda a Karla, které seděly vedle Katky, si něco špitaly a pochechtávaly se.

„Pozdravte Gabrielu, třído,“ vyzvala paní učitelka svoje žáky.

„Ahoj, Gabrielo,“ odpověděli jednohlasně až na Magdu a Karlu.

I Katka svou novou spolužačku pozdravila a v tom okamžiku se na ni Gabriela podívala.

Hlavně aby si nemyslela, že s ní chci kamarádit, napadlo Katku a spěšně se odvrátila.

„Jsme rádi, že jsi tu s námi, Gabrielo,“ pokračovala vlídně paní učitelka. „Nechceš třídě o sobě něco povědět?“ Schválně se odmlčela, ale Gabriela zůstala zticha.

Magda s Karlou vyprskly smíchy a nová žákyně se zakabonila.

„Tak třeba příště,“ přešla její rozpaky paní učitelka a sdělila třídě, co ji dnes čeká.

Magda dloubala do Katky. Konečně se přestala hihňat. „Jakže se ta holka jmenuje?“ zašeptala a ukázala na Gabrielu.

Magda nikdy neposlouchá.

„Gabriela,“ odpověděla Katka. Zrovna v té chvíli se na ně nová spolužačka podívala. Výborně! Určitě jí neušlo, že se o ní Katka baví. Co když si pomyslí, že si z ní utahuje? No paráda!

Katka z toho měla špatný pocit v břiše. A pak, než se stačila odvrátit, Gabriela vytřeštila oči, zvedla horní ret a příšerně se na Katku zašklebila.